A°. 1839.

DONDERDAG, DEN

N°. 81.

10den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE,

Houdende bepaling der ranggelden en premien, welke voor de aanhouding van weggeloopen- of ontvlugte slaven moeten worden betaald.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo het Ons raadzaam is voorgekomen, om ten aanzien der uitbetaling van vanggelden en premien voor het aanhouden van weggeloopen- of ontvlugte slaven, waaromtrent tot hiertoe uiteenloopende verordeningen bestaan, eenen vasten maatstaf daar te stellen;

ZOO IS HET, dat Wij den Kolonialen Raad gehoord, in deszelfs vergadering van 1e. October ll., hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, zoo als geschiedt bij deze:

ARTIKEL 1.

Met intrekking of wijziging van vroegere bepalingen en reglementaire verordeningen, betrekkelijk de betaling van vanggelden en premien voor het aanhouden of opvangen van weggeloopen- of ontvlugte slaven, zullen voortaan die vanggelden en premien door de eigenaren van zoodanige slaven of door hunne vertegenwoordigers, moeten worden voldaan, als bij de volgende artikelen is aangewezen.

ART. 2.

Voor zoodanigen slaaf, welke, ter zake van bloote desertie, zonder eenige bijkomende verzwarende omstandigheid hetzij in het stads-district, hetzij in eene der divisien, hetzij in de districten *Nickerie*, wordt aangehouden, zal door den eigenaar een vanggeld van *Drie Gulden* (*f* 3) verschuldigd zijn en alzoo de weglooper slaaf, tegen betaling daarvan, alsmede der voedingskosten, door den Procureur Generaal in het Stads-district, door de Landdrosten in de districten *Nickerie* en door de Burger Kapiteins in de divisien onmiddelijk aan deszelfs meester worden overgegeven.

ART. 3.

Zoo dikwerf in de bij art. 2 vermelde districten en divisien een slaaf wordt aangehouden, welke, hetzij ter zake van langdurige desertie, hetzij wegens andere verzwarende omstandigheden aan den Procureur Generaal moet worden overgeleverd, zal door den eigenaar van zoodanigen slaaf een vanggeld van *Zes Gulden* (*f* 6) verschuldigd zijn en dit moeten worden voldaan vóór de terugname van den slaaf door den eigenaar.

ART. 4.

Voor iederen weglooper slaaf, welke ter gelegenheid eener Burger- of Militaire patrouille binnen de bij art. 2 bedoelde districten en divisien wordt aangehouden, zal door den eigenaar eene premie van *Vijf en Twintig Gulden* (*f* 25), ten behoeve der Koloniale kas verschuldigd zijn en vóór het overnemen van den slaaf moeten worden voldaan.

ART. 5.

Voor iederen weglooper slaaf, welke in de oude Kolonie buiten het zoogenaamd Kordon van binnenlandsche defensie door eene patrouille wordt aangehouden, zal door den eigenaar eene premie van *Vijftig Gulden* (*f* 50) ten behoeve der Koloniale kas verschuldigd zijn en vóór het overnemen van den slaaf moeten worden voldaan.

ART. 6.

Zoo dikwerf, hetzij in de oude Kolonie, hetzij in de districten *Nickerie*, een of meer slaven, welke bewijsbijk het voornemen hadden om uit deze volkplanting te vlugten, zullen worden achterhaald, hetzij door eene patrouille, hetzij zonder zoodanige patrouille door vrije personen en slaven te zamen of afzonderlijk zal door den eigenaar voor iederen aangehouden slaaf eene premie van *Honderd Gulden* verschuldigd zijn ten behoeve, dergenen, welke de aanhouding hebben gedaan en vóór het overnemen van den slaaf moeten worden voldaan.

ART. 7.

De vanggelden bedoeld bij art. 2 en 3 zullen ten Kantore van den Procureur Generaal of aan diegenen welke de daarbij bedoelde weglooper slaven hebben aangehouden of ten hunnen behoeve aan de Heemraden der divisien en aan de Landdrosten der districten *Nickerie* bij voorraad worden uitbetaald.

Op gelijke wijze, zal aan gezegde autoriteiten van ieder premie, welke naar aanleiding van art. 4 en 5 moet worden voldaan in het eerste geval eene som van *Twintig Gulden* en, in het laatste geval eene som van *Veertig Guldens* worden uitgekeerd ten behoeve der genen, welke de daarbij bedoelde patrouilles, hebben helpen uitmaken.

ART. 8.

Ten behoeve der Militaire Posten en patrouilles zullen bij de aanhouding van weglooper slaven dezelfde vanggelden uitbetaald worden en dezelfde uitkeeringen plaats hebben als bij art. 7 staan vermeld.

Bij gecombineerde Burger en Militaire patrouilles zullen de uitkeeren sommen of premien gelijkelijk worden verdeeld, behoudens de regeling en verdeeling van zoodanige extra-premien, als in bijzondere gevallen door den Gouverneur Generaal zullen worden toegestaan.

ART. 9.

Voor zoo verre ter gelegenheid eener Burger of Militaire patrouilles de noodzakelijkheid zal bestaan om op eenen of meer weglooper slaven, ter zake van onwilligheid om te staan of zich over te geven te moeten schieten en het gevolg daarvan op de plaats zelve doodelijk mogt zijn, zal des niettemin, op het vereischt bewijs deswegens aan de daartoe geregtigden eene premie van *Tien Gulden* uit de Koloniale kas ten burele van den Procureur Generaal worden uitbetaald.

ART. 10.

Zoodanige eigenaren, welke, of zelve, of door hunne onderhoorigen de bij art. 4 en 5 bedoelde patrouilles gedeeltelijk hebben zamengesteld, zullen voor ieder der hunne door die patrouilles aangehoudene weglooper slaven verschuldigd zijn eene premie gelijkstaande aan de helfte der bij opgemelde artikelen aangewezene premien.

ART. 11.

De tegenwoordige bepalingen welke uitsluitend betrekking hebben op de betaling van vanggelden en premien voor de aanhouding van weggeloopen en ontvlugte slaven, zullen eene maand na derzelver afkondiging kracht van Wet hebben, welke termijn voor de districten *Nickerie* zal beginnen te loopen, van het oogenblik, dat voorschrevene bepalingen aldaar op de gebruikelijke wijze ter kennisse van de Ingezetenen zullen zijn gebragt.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 7den October 1839, het *zes-en-twintigste* jaar van Zijner Majesteits regering.

J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie, De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 8sten October daaraanvolgende.
De Gouvernements-Secretaris,
G. S. DE VEER.

PUBLICATIE,

Waarbij, met alteratie en ampliatie van het vigerend Reglement op de Scheepvaart en van de Wet van 28 Julij (G. B. No. 41), onder zekere pœnaliteiten, voor de Droghers-Vaartuigen op de Districten Nickerie varende, de verpligting wordt voorgeschreven, om van daar vertrekkende, behoorlijk uit te klaren.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal Ons het wenschelijke is gebleken, dat er door het vaststellen van eenige bepalingen ten aanzien der vaart van de in de districten *Nickerie* gebruikt wordende Vaartuigen worde voorzien tegen de frauduleuse overtreding der verbodswetten op den uitvoer van Koloniale Producten

ZOO IS HET, dat Wij, gehoord den Kolonialen Raad, in deszelfs vergadering van den 1sten dezer maand, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL 1.

Geen Droghers- of Kustvaartuig zal voortaan uit de districten *Nickerie* mogen vertrekken, zonder dat alvorens door den Schipper of Gezagvoerder van dusdanig Vaartuig, ten Kantore van den Landdrost een manifest zij ingeleverd van hetgene in dusdanig Vaartuig ter vervoer is ingeladen.

ART. 2.

Dusdanig manifest zal door den Landdrost ten blijke van echtheid onderteekend, in triplo worden opgemaakt, eene daarvan zal blijven berusten ten Kantore van den Landdrost, terwijl de twee overigen bij de lading zullen worden gevoegd, ten einde daarmede worde gehandeld, als bij art. 10 en 11 der Wet van 28 Julij 1838 is bepaald.

ART. 3.

Ten opzigte dier Vaartuigen welke van een der districten *Nickerie* afkomen, zal het manifest nog bovendien voor gezien worden geteekend door den Kommanderenden Officier of Onderofficier der Post aan wien mits deze de bevoegdheid wordt toegekend, om des noods vooraf door opneming aan boord dier Vaartuigen zich te vergewissen, dat derzelver ladingen zich bevinden overeenkomstig het manifest.

ART. 4.

De Schipper of Gezagvoerder van het Vaartuig, die in contraventie met de in de voorgaande Artikelen bepaalde verordeningen zal bevonden worden, zal verbeuren eene boete van *f* 100 tot *f* 500, voor de eerste maal, en ten tweeden male daarop betrapt wordende met intrekking der pas, behoudens de pœnaliteiten vastgesteld bij de vigerende Reglementen en Wetsbepalingen, ingevalle van overtreding der verbodswetten op den uitvoer.

ART. 5.

Het bij art. 12 der Wet van 28 Julij 1838 bepaalde ten aanzien zoo van het verhaal der boeten en het toepassen der pœnaliteiten bij die Wet vastgesteld als der jurisdictie omtrent de deswegens in te stellene vervolgingen zal mede toepasselijk zijn op de wijze van de in te stellene vervolgingen en executien, voortspruitende uit de tegenwoordige Publicatie.

ART. 6.

Voor zoo verre er door deze Publicatie geene veranderingen zijn daargesteld in de ten aanzien der bedoelde Vaartuigen vigerende Reglementen en Wetsbepalingen, behouden deze hare volle kracht.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 7den October 1839, het *zes-en-twintigste* jaar van Zijner Majesteits regering.

J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
den 8sten October daaraanvolgende.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

De *Commissie tot Taxatie der Huurwaarde* van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden zal vervolgen op HEDEN den 10den dezer, des voormiddags van *zeven* tot *elf* uren, en zulks wel met Wijk La. D. No. 100.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
A. P. TIRION.

ADVERTENTIEN.

(37123) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 11den October 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven *Mozes*, *Sampie* en *Christina*; aankomende J. DE MIRANDA en nom. ux.

Paramaribo, den 5 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(37125) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 11den October e. k., des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden van den Hove, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Berenstraat*; bekend onder La. D. No. 102 Nieuwe Wijk en La. D. No. 665 Oude Wijk; aankomende F. A. BOLTE, als Erfgenaam van den Boedel G. BOLTE.

Paramaribo, den 5 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

VENDU:

HEDEN NADEMIDDAG om 4 uren, ten Huize van wijlen den WelEdelen Heer J. H. IM THURN, van SLAVEN, enz., enz. (36990)

(37066) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* uren, verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN, de Neger *Anthonie*; aankomende den Heer P. DU BUS, de Slaaf *Pietje*; aankomende den Heer H. SPALINGER en de Slaaf *Bernhard*; aankomende Mejufvrouw C. J. A. VLIER.

(36989) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op MAANDAG den 14den dezer, 's nademiddags 4 uren ten Huize van den Wel Edelen Heer U. WILKENS, verkoopen:

MEUBELEN, *een* TILBURRY CHAIS, PORSELEIN-, GLAS-, AARDE- en ZILVERWERK; WIJNEN en andere DRANKEN enz., enz.

WEGGELOOPEN.

Sedert eenige dagen: De Kaboegerin genaamd *Marie* met hare Kinderen *Doris* en *Gotlieb*, aankomende de ondergeteekende.

Een ieder wordt gewaarschuwd gemelde Slaven geen schuilplaats te verleenen, noch dezelve op te houden, maar aan de ondergeteekende terug te bezorgen, zal de gewone vanggeld genieten.

Een ieder wacht zich voor schade.

Paramaribo, den 9 October 1839.

MAGDELEENTJE van JAN WILLEM BOONEN.

(37144)

(37145) J. W. FUCHS vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Engelsche Schoener Guianna, Kapt. E. Wibb, van Demerary, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: de Heer D. Hoola van Nooten, Echtgenoot en Kind, benevens een Bediende

Den 5den, het Schip Amphitrite, Kapt. A. C. Krull, van Rotterdam (laatst van Darmouth), hebbende 80 dagen reis.

Den 7den, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. J. Blacgrove, van Demerary, hebbende 8 dagen reis; Passagier Jan Kleijn.

Den 8sten, het Schip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot, van Amsterdam, hebbende 65 dagen reis.

Idem, de Engelsche Sloep Pembroke, Kapt. C. S. Reap, van Demerary, hebbende 7 dagen reis.

Mengelingen.

De Krakelingen.

(Een verhaal naar het Hoogduitsch van GUSTAV SCHILLING).

(Vervolg van No. 80).

Daar zaten wij nu; ik gaf de kaart. „Pas maar op," zeide mijne tante waarschuwend, „anders zijt gij verloren: want deze dames zijn zoo gelukkig als bekwaam, en bovendien regeert ook in het geringste spel een booze geest, die den vermetele verblindt en straft."

Ik moest overluid lagchen, ofschoon mij deze ondervinding eerst zoo kort geleden ernstig getroffen had, want bij de dolste waagstukken en den gezworen haat van dezen demon, kon ik hier op zijn hoogst eenige weinige stuivers verspelen; de beide meesteressen lachten mede, en verklaarden zich bescheiden voor leerlingen. Zij schertsten, zeiden mij de aardigste dingen, zagen mij tusschen beide, even als mijne tante, als valken in de kaart, drukten echter hare eigene bladen, om niet gelijk met gelijk vergolden te zien, spoedig aan hare beenige boezems; nu eens verborgen zij dezelve zamengeschoven in de vliegenklappen harer handen en werden nu allengs stil, stroef en knorrig, want de kwaadwillige demon gaf mij een onafgebroken geluk, en wat ik beproefde om *bêtes* te maken, viel als door een wonder tot mijn voordeel uit. Mevrouw van Schachtelen verloor drie malen achtereen codille, Mevrouw van Hurbusch werd *remise*, zoo dikwerf zij vraagde, en mijne tante nam in den loop van ieder spel eene *prise*, want zij had tot nog toe bijna nog geen beeld, laat staan een matador, in handen gekregen.

„Onverdragelijk! mijn oude ongeluk!" „Ja, dat ken ik reeds," riep Mevrouw van Schachtelen van minuut tot minuut, en zwoer van nu af tot aan de volgende leute niet weder te spelen. Mevrouw van Hurbusch echter vraagde met hemelsblaauwe bevende lippen, of het haar dan misschien beter ging, en verklaarde het klagen harer vriendin voor ergerlijk en onbillijk, daar men immers wist, dat zij jaar uit jaar in door het onbeschaamdste geluk gevolgd werd. Mijne tante echter liet hare ontevredenheid over mislukte hoop aan het beklagenswaardige Roosje misgelden, die haar de donkere bril gegeven had, op welke nu de schuld van het verkeerde opnemen geschoven werd; dat haar eene groote *bête* veroorzaakte, en de vertoornde Mevrouw van Hurbusch in een luid gelach deed uitbersten. Deze vonk viel natuurlijk in het grove buskruid magazijn van tante, bragt eene schrikkelijke uitbarsting te weeg, en het slot van eenen Poolschen rijksdag, welke aan het spel een eind maakte. Grootmoedig vulde ik met den heuvel der gewonnen speelmerken, de ledig gewordene schatkamers der drie oorlogvoerende mogendheden, en leide daarmede den grondslag tot den eindelijk door mijne overreding te weeg gebragten vrede. Mevrouw van Schachtelen zag echter als het ware slechts eenen Tilisiter vrede in denzelven; zij pakte brommende hare muts in den geweldig grooten breizak, nam zonder kus afscheid, en ging heen. *(Het vervolg en slot hierna)*

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.